

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5798/2022
12.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Љиљана Савић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., које заступа Дарко Комненић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3597/18 од 07.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 12.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3597/18 од 07.11.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3597/18 од 07.11.2018. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви тужиоца и тужених за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 5266/17 од 26.02.2018. године, првим ставом изреке, делимично је усвојен евентуални тужбени захтев, па је обавезан тужени ББ из ... да тужиоцу исплати износ од 899.875,00 динара са законском затезном каматом од 16.11.2017. године до исплате. Другим ставом изреке одбијен је као неоснован евентуални тужбени захтев у делу којим је тражено да суд обавезе туженог да поред износа досуђеног првим ставом изреке тужиоцу исплати још 125,00 динара са законском затезном каматом. Трећим ставом изреке усвојен је евентуални тужбени захтев, па је обавезана тужена ГГ да тужиоцу исплати износ од 450,000,00 динара са законском затезном каматом од 16.11.2017. године до исплате. Четвртим ставом изреке делимично је усвојен евентуални тужбени захтев, па је обавезана тужена ВВ да тужиоцу исплати износ од 162.775,00 динара са законском затезном каматом од 16.11.2017. године до исплате. Петим ставом изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да суд обавезе тужену ВВ да поред износа досуђеног четвртим ставом изреке тужиоцу исплати још 287.225,00 динара са законском затезном каматом. Шестим ставом изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3597/18 од 07.11.2018. године, првим ставом изреке, потврђена је пресуда Првог основног суда у Београду П 5266/17 од 26.02.2018. године у првом, трећем, четвртном и шестом ставу изреке и у том делу

жалбе парничних странака одбијене су као неосноване. Другим ставом изреке преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П 5266/17 од 26.02.2018. године у другом и петом ставу изреке, па је обавезан тужени ББ да тужицу исплати још 125,00 динара са законском затезном каматом од 16.11.2017. године до исплате, а тужена ВВ обавезана је да тужиоцу исплати износ од 287.225,00 динара са законском затезном каматом од 16.11.2017. године до исплате. Трећим ставом изреке одбачена је жалба тужених изјављена против петог става изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 5266/17 од 26.02.2018. године, као недозвољена. Четвртим ставом изреке одбијен је као неоснован захтев тужиоца и тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени су због погрешне примене материјалног права изјавили ревизију са предлогом да се сходно члану 404. ЗПП иста размотри као изузетно дозвољена.

Применом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

У конкретном случају предмет тражене правне заштите је испуњење уговорних обавеза правних претходника тужених, услед чијег одсуства тужилац тражи реституцију исплаћене купопродајне цене. По оцени Врховног касационог суда за одлучивање о ревизији тужених нису испуњени услови, јер је иста усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора у ком случају правилност примене материјалног права није доведена у сумњу. Осим тога, уз ревизију нису достављене правоснажне пресуде којима је у чињенично сличној или идентичној правној ситуацији донета другачија одлука, што би било од утицаја на одлучивање у ревизији као изузетно дозвољеној у циљу уједначавања судске праксе.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовниско-правним пословима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужбом поднетом дана 21.07.2015. године тужилац је поред основног, утврђујућег дела тужбеног захтева, истакао евентуални тужбени захтев којим је тражио исплату износа од 300.000,00 динара, које облигационоправно потраживање је током поступка поднеском од 01.12.2017. године определио у износу од 900.000,00 динара у односу на туженог ББ и у износу од по 450.000,00 динара у односу на тужену ВВ и тужену ГГ.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме побијана вредност спора очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе и на дан коначног опредељења тужбеног захтева, то је Врховни касациони суд оценио да је ревизија недозвољена сагласно чему је применом члана 413. ЗПП исту као недозвољену одбацио другим ставом изреке.

У складу са одлукама садржаним у првом и другом ставу изреке, сходно члану 165. став 1. ЗПП, као неоснован је одбијен захтев тужених за накнаду трошкова ревизијског поступка док је тужиочев захтев као неоснован одбијен у складу са чланом 154. ЗПП имајући у виду да се не ради о нужном трошку.

Председник већа-судија
Марина Милановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић